

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 grudnia 2012 roku wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powódka Giełda Praw Majątkowych (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) spółki jawnej A. K., S. Z. z siedzibą w W. kwoty 1.402,31 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazała, że dochodzona pozwem kwota stanowi wierzytelność nabytą umową przelewu wierzytelności od (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. i wynikającą ze sprzedaży pozwanej przez poprzednika prawnego energii elektrycznej.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwana przyznała, że łączyła ją z poprzednikiem prawnym powódki – (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. umowa nr (...) z dnia 4 września 2006 roku na sprzedaż energii elektrycznej i świadczenie usług przesyłowych. Po doręczeniu odpisów załączników do pozwu pozwana zarzuciła, że dochodzone roszczenie z faktury VAT nr (...) nie dotyczy wyżej opisanej umowy (wskazane na fakturach numery umów są odmienne od numeru wyżej opisanej umowy). Ten sam zarzut pozwana zgłosiła w stosunku do roszczenia wynikającego z noty odsetkowej. Oprócz tego pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie umowy nr (...) z dnia 4 września 2006 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. (poprzednio działająca pod firmą (...) spółka akcyjna z siedzibą w W.) (Dostawca) sprzedawała na rzecz A. K., S. (...) spółki jawnej z siedzibą w W. (Klienta) energię elektryczną oraz świadczyła usługi przesyłowe. Zgodnie z § 6 ust. 1 umowy Klient zobowiązany był uiszczać cenę sprzedaży i opłaty zgodnie z obowiązującą taryfą Dostawcy.

(dowód: okoliczność niesporna; umowa nr (...) – k. 43-43v; ogólne warunki umowy – k. 31-34)

Pismem z dnia 25 lutego 2011 roku z uwagi na zmianę siedziby A. K., S. (...) spółka jawna z siedzibą w W. wypowiedziała umowę ze skutkiem na dzień 28 lutego 2011 roku.

(dowód: okoliczność niesporna; pismo z dnia 25 lutego 2011 roku – k. 35)

Z tytułu sprzedaży energii elektrycznej oraz świadczenia usług przesyłowych (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wystawiła m.in. następujące faktury VAT:

- w dniu 1 lipca 2010 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 891,71 złotych z tytułu rozliczenia za miesiąc październik 2010 roku z terminem płatności do dnia 11 października 2010 roku;

- w dniu 27 maja 2011 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.167,78 złotych z tytułu rozliczenia za okres od dnia 1 stycznia 2011 roku do dnia 28 lutego 2011 roku z terminem płatności do dnia 16 czerwca 2011 roku.

Należność wynikająca z faktury VAT nr (...) została uiszczona w dniu 4 lutego 2011 roku.

(dowód: faktura VAT nr (...) – k. 135; faktura VAT nr (...) – k. 44)

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 20 lipca 2012 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. przeniósła na rzecz Giełdy Praw Majątkowych (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. wierzytelność przysługującą jej przeciwko A. K., S. (...) spółce jawnej z siedzibą w W. z tytułu należności głównej i odsetek za opóźnienie z faktury VAT nr (...) oraz odsetek za opóźnienie w płatności faktury VAT nr (...).

(dowód: wyciąg z umowy przelewu wierzytelności – k. 46-47; zawiadomienie o przelewie wierzytelności – k. 48)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o twierdzenia przyznane lub uznane za przyznane przez drugą stronę oraz dokumenty zgromadzone w aktach sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne, podlegało uwzględnieniu.

Powódka dochodziła w przedmiotowym procesie zapłaty ceny sprzedaży oraz opłat za przesyłanie energii elektrycznej na podstawie zawartej z pozwaną umowy (kwota 1.167,78 złotych z tytułu nie zapłaconej faktury VAT nr (...) plus kwota 227,53 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek od tej faktury plus kwota 7 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek od zapłaconej po terminie faktury VAT nr (...)).

Pozwana przyznała, że łączyła ją z poprzednikiem prawnym powódki – (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. umowa nr (...) z dnia 4 września 2006 roku na sprzedaż energii elektrycznej i świadczenie usług przesyłowych. Po doręczeniu odpisów załączników do pozwu pozwana zarzuciła, że dochodzone roszczenie nie dotyczy wyżej opisanej umowy (wskazane na fakturach numery umów są odmienne od numeru wyżej opisanej umowy). Oprócz tego pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia. Powódka, w odpowiedzi na to, w piśmie procesowym z dnia 9 kwietnia 2014 roku wyjaśniła, że (...) spółka akcyjna miała zawartą z pozwaną tylko jedną umowę (nr (...) z dnia 4 września 2006 roku). W wystawianych fakturach VAT wpisane jest „konto umowy” ((...)), nie zaś „numer umowy”. Pozwana w żaden sposób do tych wyjaśnień się nie odniosła, co umożliwiło uznanie tych okoliczności za przyznane. Ponadto należy podkreślić, że na ten sam numer „konta umowy” powoływała się sama pozwana w piśmie z dnia 25 lutego 2011 roku, którym wypowiedziała umowę z dnia 4 września 2011 roku. Pozwana nie podnosiła aby miała zawartą inną umowę z (...) spółką akcyjną. W konsekwencji zarzut ten okazał się bezzasadny.

Pozwana po doręczeniu załączników nie kwestionowała wysokości ceny sprzedaży energii elektrycznej oraz opłat przesyłowych. W związku z tym mając na uwadze wyniki całej rozprawy Sąd uznał te okoliczności za przyznane. Należy przy tym podkreślić, że faktury zawierały dokładny opis wyliczenia należności, oddzielnie za obrót (sprzedaż) i dystrybucję ze wskazaniem stawek wynikających z taryfy, przyjętych prognoz oraz faktycznie zużytej energii elektrycznej. Pozwana nie podnosiła aby dane te zostały nieprawidłowo przyjęte do rozliczenia.

Odnosząc się do drugiego zarzutu pozwanej, tj. przedawnienia roszczenia należy wskazać, że zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne w brzmieniu obowiązującym w dniu 4 września 2006 roku, tj. w dacie zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług przesyłowych dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się, po uprzednim przyłączeniu do sieci, o którym mowa w art. 7, na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji i umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu. Zgodnie z ust. 2 art. 5 tej ustawy umowy, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać co najmniej:

1) umowa sprzedaży - postanowienia określające: miejsce dostarczenia paliw gazowych lub energii do odbiorcy i ilość tych paliw lub energii w podziale na okresy umowne, moc umowną oraz warunki wprowadzania jej zmian, cenę lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach i warunki wprowadzania zmian tej ceny i grupy taryfowej, sposób prowadzenia rozliczeń, wysokość bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy, okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;

2) umowa o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii - postanowienia określające: moc umowną i warunki wprowadzania jej zmian, ilość przesyłanych paliw gazowych lub energii w podziale na okresy umowne, miejsca dostarczania paliw gazowych lub energii do sieci i ich odbioru z sieci, standardy jakościowe, warunki zapewnienia niezawodności i ciągłości dostarczania paliw gazowych lub energii, stawki opłat lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach oraz warunki wprowadzania zmian tych stawek i grupy taryfowej, sposób prowadzenia rozliczeń, parametry techniczne paliw gazowych lub energii oraz wysokość bonifikaty za niedotrzymanie tych

parametrów oraz standardów jakościowych obsługi odbiorców, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;

3) umowa o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych - postanowienia określające: moc umowną i warunki wprowadzania jej zmian, ilość paliw gazowych, miejsce, okres i sposób ich przechowywania, stawkę opłat lub grupę taryfową stosowane w rozliczeniach i warunki wprowadzania zmian tej stawki i grupy taryfowej, sposób prowadzenia rozliczeń, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;

4) umowa o świadczenie usług skraplania gazu ziemnego - postanowienia określające: moc umowną i warunki wprowadzania jej zmian, ilość skraplanego gazu ziemnego lub regazyfikowanego skroplonego gazu ziemnego, stawkę opłat określoną w taryfie, warunki wprowadzania zmian tej stawki, sposób prowadzenia rozliczeń, odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy oraz okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania.

Z kolei, zgodnie z ust. 3 i 4 tego artykułu dostarczanie paliw gazowych lub energii może odbywać się na podstawie umowy zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji tych paliw lub energii, zwanej dalej "umową kompleksową"; umowa kompleksowa dotycząca dostarczania paliw gazowych może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania tych paliw, a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach. Umowa kompleksowa może zawierać także postanowienia umowy sprzedaży paliw gazowych lub energii, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii lub umowy o świadczenie usług magazynowania tych paliw, zawartych przez sprzedawcę na rzecz i w imieniu odbiorcy końcowego z przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się przesyłaniem, dystrybucją paliw gazowych lub energii lub magazynowaniem tych paliw.

Złożona do akt sprawy umowa stanowiła „umowę kompleksową” albowiem na jej podstawie pozwana kupowała energię elektryczną oraz była odbiorcą usług przesyłowych.

Zgodnie z art. 555 k.c. przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii oraz sprzedaży praw. Z kolei, zgodnie z art. 554 k.c. roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, roszczenia rzemieślników z takiego tytułu oraz roszczenia prowadzących gospodarstwa rolne z tytułu sprzedaży płodów rolnych i leśnych przedawniają się z upływem lat dwóch. W związku z tym, roszczenie o zapłatę ceny sprzedaży przedawniają się z upływem lat dwóch od chwili, gdy roszczenie stało się wymagalne.

Z kolei, opłaty za przesyłanie energii elektrycznej przedawniają się z upływem lat 3. Zgodnie bowiem z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2004 roku, III SK 18/04 (OSNP 2004/24/429) umowa o usługi przesyłowe jest umową nazwaną, regulowaną „innymi przepisami” w rozumieniu art. 750 k.c. Przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne wyznaczają zakres swobody kontraktowania tej umowy przed przepisami Kodeksu cywilnego. W związku z tym do przedawnienia roszczeń z tego tytułu zastosowanie znajduje art. 118 k.c. przewidujący przy roszczeniach związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej i roszczeniach okresowych trzyletni termin przedawnienia. Stanowisko takie było podtrzymywane również w późniejszych orzeczeniach sądów powszechnych, np. w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 grudnia 2012 roku, sygn. akt VI ACa 479/12.

W związku z tym należy stwierdzić, że wierzytelności opisane w fakturze VAT nr (...) nie uległy przedawnieniu. Zgodnie z treścią faktury termin jej płatności został określony na 16 czerwca 2011 roku (terminu płatności pozwana nie kwestionowała). Mając na uwadze datę wytoczenia powództwa, tj. 11 grudnia 2012 roku – nie upłynął termin przedawnienia. Odnosząc się zaś do roszczenia odsetkowego z faktury VAT nr (...) w wysokości 7 złotych, to należy wskazać, że odsetki za opóźnienie w zapłacie należności stają się (po zapłacie należności głównej) samodzielnym zobowiązaniem ulegającym przedawnieniu z upływem lat 3 (art. 118 k.c.). W związku z tym również one nie uległy przedawnieniu. Termin zapłaty należności z tej faktury upływał bowiem z dniem 11 października 2010 roku, a zapłata nastąpiła 4 lutego 2011 roku.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 i 482 k.c.

Legitymacja czynna powódka znajduje podstawę w zawartej umowie przelewu wierzytelności (art. 509 k.c.).

Mając na uwadze powyższe, na podstawie wyżej powołanych przepisów, orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd oparł się więc na dyspozycji przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Na koszty procesu poniesione przez powódkę składają się: opłata od pozwu – 30 złotych, 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 180 złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym.